Dosar nr. 2-19315/2025
Nr. electronic 2-25126752-12-2-04092025-1

HOTĂRÂRE
în numele Legii

27 ianuarie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
În componența:
Președintelui ședinței, judecător Clima Speranța
grefier Evelina Crețu

examinând în ședință publică în procedură contencioasă cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Daniliuc Nicolae împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliului Superior al Magistraturii, Judecătoriei Chișinău, Judecătoriei Căușeni cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și încasarea cheltuielilor de judecată

a constatat:

Argumentele participanților la proces:

La 03 septembrie 2025 Nicolae Daniliuc, avocat al BAA ”Conex”, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliului Superior al Magistraturii, Judecătoriei Chișinău, Judecătoriei Căușeni cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune în mărime de 1000000 lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 20000 lei.

În motivarea acțiunii a menționat că, la data de 30 mai 2023 avocatul Daniliuc Nicolae s-a adresat Procurorului General al Republicii Moldova cu o plângere penală, solicitând dispunerea începerii urmăririi penale în privința judecătorului Victor Sandu al Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în temeiul art. 339 din Cod penal-uzurparea puterii judecătorești, soldate cu urmări grave.

La data de 09 iunie 2023 avocatul Daniliuc Nicolae a primit scrisoare de la Procuratura Republicii Moldova semnată de impostorul procuror Victoria Boldesco, prin care s-a refuzat începerea urmării penale pe cazul dat.

La data de 16 iunie 2023 reclamantul a contestat acțiunile procurorului Victoria Boldesco cu plângere adresată Procurorului General al Republicii Moldova în ordinea art. 299^1, 299^2 din Codul de procedură penală.

La 26 iunie 2023 a primit o scrisoare de la Procuratura Generală a Republicii Moldova semnată de procurorul Gavriliță Oleg, prin care a indicat că plângerea nu

corespundere cu exigențele legale stabilite la art. 262-263 din Codul de procedură penală.

La 11 iulie 2023 a contestat la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, acțiunile ilegale, abuzive și criminale ale Procurorului General al Republicii Moldova în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 29 noiembrie 2023, judecător Papuha Serghei, a fost respinsă ca neîntemeiată plângerea din 11 iulie 2023, considerând că acțiunile întreprinse de organul de urmărire penală și procurori au fost efectuate în strictă corespundere cu normele de procedură penală. Totodată, în dispozitivul încheierii din 29 noiembrie 2023, Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana a dispus că încheierea este irevocabilă.

Prin urmare, scrisorile procurorilor Boldesco Victoria și Gavriliță Oleg au un caracter superficial, iar situația de drept și de fapt este analogică cu cea stabilită de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în paragrafele 90, 91 din Hotărârea din 02 noiembrie 2010 în cauza Mătăsaru și Savinschi contra Moldova , în care la fel se impunea obligația pozitivă a statului de a efectua o investigație oficială și multilaterală, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală trebuia să depună eforturi serioase pentru a afla ce s-a întâmplat și nu trebuia să se limiteze pe concluzii pripite și nefondate pentru a refuza începerea oricăror investigații, pentru a-și motiva refuzul în începerea urmăririi penale pe presupuneri și ipoteze preconcepute.

În același context, conform prevederilor pct. 22 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a R.M. cu privire la aplicarea de către instanțele internaționale a unor prevederi ale Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale nr. 3 din 09 iunie 2014, în cazul în care instanțele de drept se abțin de a da răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o, posibilitatea de a cunoaște dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a articolului 6 paragraful 1 al Convenției.

Astfel, atât organul de urmărire penală, cât și procurorii nu au oferit un răspuns la toate întrebările formulate de către Daniliuc Nicolae, prin ce au încălcat articolul 1 al Convenției, și anume obligația generală a statului de a recunoaște oricărei persoane, aflate sub jurisdicția sa drepturile și libertățile definite de Convenție.

Reclamantul Daniliuc Nicolae și-a întemeiat acțiunea reieșind din art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 1, 6, 13, 41 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, art.1 al Primului protocol adițional la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, art. 1, 4, 7, 8, 20 din Constituția Republicii Moldova, art. 19, 2006 din Codul civil al R.M.

În contextul celor expuse, Daniliuc Nicolae a solicitat încasarea în mod solidar de la Președintele Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliului Superior al Magistraturii, Judecătoriei Chișinău, Judecătoriei Căușeni suma de 1 000 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 20 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 04 septembrie 2025 prezenta cerere a fost repartizată prin PIGD subsemnatei, judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Clima Speranța.

Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 11 septembrie 2025, cererea înaintată de Nicolae Daniliuc a fost transmisă Curții de Apel Centru pentru soluționarea posibilității strămutării acesteia într-o altă instanță judecătorească egală în grad.

Prin încheierea Curții de Apel Centru din 29 septembrie 2025, a fost respinsă solicitarea judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru de strămutare a cererii de chemare în judecată de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru la o instanță egală în grad.

La 03 octombrie 2025 cauza civilă a parvenit în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, din 13 octombrie 2025, nu s-a dat curs acțiunii, fiind acordat potențialului reclamant un termen de 7 zile pentru înlăturarea neajunsurilor, iar la 30 octombrie 2025 neajunsurile au fost înlăturate.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, din 04 noiembrie 2025, a fost primită spre examinare în procedură generală cererea de chemare în judecată depusă de Nicolae Daniliuc.

La data de 21 noiembrie 2025 Judecătoria Chișinău a depus referință pe marginea acțiunii înaintate, menționând că conform art. 19 alin. (1) Cod civil, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

Conform art. l din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Totodată, conform art. 5 alin. (1) al Legii nr. 1545/1998, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material și moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției.

Astfel, cererea de chemare în judecată înaintată de Daniliuc Nicolae cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor de asistență juridică, a fost înaintată împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliului Superior al Magistraturii, Judecătoriei Chișinău, Judecătoriei Căușeni contrar normelor legale în vigoare sau pornind de la prevederile Legii nr. 1545/1998, pârât în astfel de acțiuni urmează a fi Ministerul Justiției.

În așa fel, reieșind din cele menționate mai sus, pretențiile reclamantului față de Judecătoria Chișinău nu pot fi admise, motiv pentru care conchide necesitatea respingerii acțiunii, având în vedere că acțiunea a fost înaintată împotriva pârâtului necorespunzător (f.d. 49-52).

La data de 12 decembrie 2025 Aparatul Președintelui Republicii Moldova a depus referință la acțiune, invocând că potrivit prevederilor art. 2007 din Codul civil - prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea; b) aplicare ilegală, în calitate de sancțiune contravențională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunității; c) acțiuni sau inacțiuni care au dus, după caz, la: - constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăților fundamentale ale unei persoane și dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia; - pronunțarea unei hotărâri de către o instanță judecătorească națională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului.

Mecanismul de reparare a prejudiciilor cauzate prin acțiunile ilicite de alte organe de drept, instanța de judecată, procuratură și organul de urmărire penală este reglementat de Legea nr. 1545/1998 (act normativ în vigoare la data producerii raportului juridic litigios).

Astfel, potrivit art. 1 din Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

De asemenea, potrivit art. 3 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1545/1998, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau (ară, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației; j) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare. Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcție de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură și din instanțele judecătorești.

În coroborare cu normele enunțate mai sus, cererea de chemare în judecată depusă de reclamant privind repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, a fost înaintată către Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Judecătoria Chișinău, Judecătoria Căușeni, Consiliul Superior al Magistraturii și Consiliul Superior al

Procurorilor contrar normelor legale în vigoare. Or, normele legale citate mai sus acordă persoanei dreptul de a pretinde la repararea prejudiciului moral cauzat doar în cazul în care în privința acesteia a fost aplicată o ilegalitate, pe când în speță, reclamantul doar reclamă că cererea lui nu a fost soluționată conform așteptărilor sale și nu i-a fost oferit un răspuns râvnit, fapt ce nu poate fi calificat drept temei de plată a despăgubirilor. Astfel, Aparatul Președintelui Republicii Moldova a solicitat respingerea acțiunii (f.d.53-56).

La data de 30 decembrie 2025 Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință pe marginea acțiunii, invocând că la 30 mai 2023 Nicolae Daniliuc s-a adresat Procurorului General al Republicii Moldova cu o plângere penală, în care a solicitat de a dispune începerea urmăririi penale în privința judecătorului Victor Sandu de la Judecătoria Chișinău, sediul Centru, în temeiul articolului 339 Cod penal.

Din analiza pretențiilor și argumentelor reclamantului, CSM consideră că cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă.

Toate instrumentele internaționale în materie de drepturi ale omului, precum și Constituția Republicii Moldova, consacră dreptul oricărei persoane la o protecție juridică efectivă și la un proces echitabil. Orice persoană are dreptul să se adreseze unei instanțe naționale competente împotriva actelor care îi încalcă drepturile fundamentale recunoscute de lege sau constituție. Procesele trebuie examinate în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil de către o instanță independentă, imparțială și instituită prin lege, care să asigure egalitatea părților și respectarea drepturilor acestora.

Oricine ce a suferit o încălcare a drepturilor sale, are dreptul la un recurs efectiv și la o satisfacție echitabilă. Republica Moldova garantează demnitatea, drepturile și libertățile omului, libera dezvoltare a personalității, dreptatea și pluralismul politic ca valori supreme ale ordinii sale constituționale.

Art. 6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului garantează dreptul la un proces echitabil, care implică acces liber la justiție în materie civilă și penală, examinarea cauzei în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială instituită prin lege, publicitatea hotărârilor judecătorești, prezumția de nevinovăție, precum și drepturile persoanei acuzate de a fi informată despre acuzațiile aduse, de a dispune de mijloacele necesare apărării, de a beneficia de un apărător și, dacă este necesar, de un interpret, asigurându-se astfel principiul contradictorialității și egalitatea armelor în proces.

Respectarea de către organul de urmărire penală sau instanțele de judecată a normelor indicate de către reclamant, și anume articole 19, 254, 274, 313, 437-451 pot fi examinate doar în cadrul unui proces penal în condițiile Codului de procedură penală. Plângerile împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitate specială de investigații pot fi înaintate judecătorului de instrucție, ceea ce la caz conform materialelor cauzei a avut loc.

Situația descrisă și invocată în cererea de chemare în judecată de către Daniliuc Nicolae nu se încadrează în condițiile apariției dreptului la repararea prejudiciului moral și nu implică răspunderea statului în persoana, în special al Consiliului Superior al Magistraturii pentru un eventual prejudiciu moral suportat de către reclamant, deoarece

refuzul în pornirea urmăririi penale pentru circumstanțele invocate de către Daniliuc Nicolae a fost verificată în cadrul procedurilor de control, fapt ce exclude incontestabil răspunderea patrimonială a statutului.

Faptul emiterii unui refuz în primirea și examinarea plângerii din 30 mai 2023 de către Procuratura Generală, precum și pronunțarea unei încheieri de către instanța de judecată cu privire la respingerea plângerii înaintate de petiționarul Daniliuc Nicolae, nu constituie în sine un temei de constatare a încălcării dreptului la examinarea plângerii penale, precum și reparare a prejudiciului moral, în temeiul normelor materiale invocate în acțiune, or normele enunțate reglementează generalizat drepturile persoanei căreia îi sunt lezate.

Din conținutul art. 2006 Cod civil, rezultă că persoana cu funcție de răspundere va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave. Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile indicate la alin. (1). Obligația de reparare a prejudiciului nu se naște în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenție ori din culpă gravă, să înlăture prejudiciul prin mijloace legale. În cazul în care o autoritate publică are o obligație impusă de un act adoptat în scopul protecției contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntâmpinat prin neexecutarea obligației, cu excepția cazului cînd autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligență rezonabilă în executarea obligației. Autoritatea publică nu răspunde pentru prejudiciul cauzat prin adoptarea unui act normativ sau omisiunea de a-1 adopta.

Pentru angajarea răspunderii civile delictuale urmează a fi întrunite cumulativ câteva condiții și anume: a) existența prejudiciului, b) existența faptei ilicite, c) existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, d) existența vinovăției celui ce a cauzat prejudiciul, constând în intenția, neglijența sau imprudența cu care a acționat. Temeiul formulat de reclamant în susținerea acțiunii, a constituit doar actele procesuale emise de către organele procuraturii și instanțele judecătorești.

În speță, s-a stabilit cu certitudine că dezacordul cu acțiunile întreprinse de organele de stat menționate nu generează o răspundere patrimonială, nefiind constatată o încălcare a dreptului la examinarea plângerii penale. Daniliuc Nicolae nu poate pretinde la repararea prejudiciului moral, așa cum din speță, în raport cu reclamantul nu sunt identificate acțiuni de constrângere sau vătămare sau altele prevăzute expres de lege, din care motive cele enunțate nu pot constitui temei de despăgubire.

Prin urmare, reclamantul n-a demonstrat întrunirea cumulativă a elementelor răspunderii civile delictuale, în special în condițiile în care nu a fost demonstrată fapta ilicită a statului invocată de către reclamant, care să decurgă din încălcarea art. 19, 254, 265, 274, 313,437-451 din Codul de procedură penală. Totodată, deși normele legale citate mai sus acordă persoanei dreptul de a pretinde la repararea prejudiciului material și moral cauzat, doar în cazul în care în privința acesteia a fost aplicată o ilegalitate, la caz s-a stabilit că reclamantului i-a fost oferit un răspuns nedorit, cea ce nu poate fi calificat drept temei de plată a despăgubirilor.

În aceeași ordine de idei, art. 2007 al. (1) Cod civil expres instituie cazurile când survine răspunderea statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile organelor de urmărire

penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată și anume, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, prejudiciul se repară integral de către stat în caz de: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea; b) aplicare ilegală, în calitate de sancțiune contravențională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunității; c) acțiuni sau inacțiuni care au dus, după caz, la: - constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăților fundamentale ale unei persoane și dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia; - pronunțarea unei hotărâri de către o instanță judecătorească națională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului.

În ceea ce privește prezenta cauză, nu au fost constatate temeiuri care să justifice angajarea răspunderii statului pentru acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor judecătorești.

Subsecvent, mecanismul de reparare a prejudiciilor cauzate prin acțiunile ilicite de alte organe de drept - instanța de judecată, procuratură și organul de urmărire penală, este reglementat de Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiuni ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Astfel, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de către organele de drept.

În consecință, simplul dezacord cu răspunsurile oferite de Procuratura Generală a RM și soluția judecătorului de instrucție care a examinat plângerile asupra acțiunilor/inacțiunilor procuraturii în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală și a instanței de apel, nu intră în câmpul de aplicare al Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998.

Mai mult ca atât, reclamantul a dispus de pârghiile legale pentru a contesta și a exprima dezacordul cu acțiunile procurorului, or, în acest sens, reclamantul a adresat o contestație Procuraturii Generale RM asupra răspunsului oferit de procuror.

Totodată, apelantul a făcut uz de prevederile art. 313 din Codul de procedură penală, formulând la judecătorul de instrucție o plângere asupra acțiunilor/inacțiunilor procurorului, iar soluția judecătorului de instrucție a fost atacată în instanța ierarhic superioară.

Prin urmare, reclamantul a epuizat toate mecanismele de revendicare a pretinselor drepturi încălcate, iar instanțele naționale competente au constatat în cadrul procedurilor judiciare derulate inexistența încălcărilor, acesta fiind un alt argument care indică asupra netemeiniciei acțiunii, iar pe cale de consecință și privind inexistența temeiurilor de admitere a cererii de chemare în judecată declarate de Nicolae Daniliuc (f.d.57-64).

La data de 12 ianuarie 2026 Judecătoria Căușeni, sediul Central a depus referință pe marginea acțiunii lui Daniliuc Nicolae, invocând că în sensul normei prevăzute la art. 1998 alin.(1) Cod civil rezultă că, pentru angajarea răspunderii delictuale este necesară existența: prejudiciului; faptei ilicite în acțiunile persoanei care pricinuit prejudiciul;

raportul cauzal dintre fapta și prejudiciul și vinovăția persoanei care a cauzat prejudiciul. Acestea sunt condițiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiții, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja și în lipsa unor condiții.

Prejudiciul constituie consecințele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. în funcție de posibilitatea evaluării, se deosebește prejudiciu moral și patrimonial. În actuala reglementare, prejudiciul moral se compensează numai în cazurile prevăzute de lege. Prejudiciul patrimonial poate apărea sub forma prejudiciului efectiv și a venitului ratat. Fapta ilicită este fapta prin care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, se lezează drepturile subiective sau interesele persoanei.

Fapta ilicită poate apărea sub forma acțiunii sau inacțiunii. Sub forma inacțiunii fapta ilicită apare în acele situații în care, potrivit legii, o persoană este obligată să îndeplinească o activitate sau să săvârșească o anumită acțiune. Abținerea de la îndeplinirea acestei activități sau de la săvârșirea acțiunii prevăzută de normele imperative constituie o faptă ilicită.

Astfel, pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar ca între fapta ilicită și prejudiciu să existe un raport cauzal. Raportul cauzal este și condiția în funcție de care se determină mărimea despăgubirii. Se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite. Pentru angajarea răspunderii delictuale de asemenea este necesară, potrivit regulii generale, vinovăția autorului faptei ilicite, indiferent de forma și gradul acesteia.

În cererea de chemare în judecată inițiată împotriva instituțiilor publice vizate, Daniliuc Nicolae solicită încasarea prejudiciului moral pentru pretinsa încălcare a drepturilor sale în cadrul examinării unor acte de sesizare, inclusiv la examinarea contestațiilor în ordinea art. 313 Cod de procedură penală.

Afirmația precum că plângerile lui Daniliuc Nicolae nu au fost examinate obiectiv, este lipsită de suport legal și declarativă, deoarece actele emise de reprezentanții Procuraturii Generale s-au axat pe datele existente. De asemenea, acțiunile procurorilor de caz au fost supuse controlului judiciar la faza prejudiciară, fiind declarate neîntemeiate contestațiile petiționarului pentru examinare în modul stabilit de art. 313 Cod de procedură penală.

În acest sens, potrivit art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s- au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Totodată, conform art.8 alin. (1) CPP, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cît vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

Conform art. 119 alin. (1) CPC, probele se adună și se prezintă de către părți și de alți participanți la proces. Probele se prezintă în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare în termenul stabilit de instanță, dacă legea nu prevede altfel.

Reclamantul Daniliuc Nicolae nu a prezentat probe ce ar confirma că în privința reprezentanților Procuraturii Generale există vreo hotărâre definitivă și irevocabilă prin care se constată comiterea de către ultimii a unei infracțiuni prevăzută de Codul penal al Republicii Moldova în legătură cu adoptarea actelor menționate de reclamant în acțiune.

Astfel, nu exista acea faptă ilicită în urma căreia pârâții ar putea fi trași la răspundere delictuală în sensul prevăzut de art. 1998 din Cod civil. Ca urmare, în lipsa faptei ilicite lipsește și prejudiciul cauzat reclamantului Daniliuc Nicolae.

Pe de altă parte, circumstanțele faptice invocate de Daniliuc Nicolae în cererea de chemare în judecată nu implică răspunderea pârâților pentru pretinsul prejudiciu moral suportat de către reclamant, deoarece refuzul în pornirea urmăririi penale pentru circumstanțele invocate, a fost verificată în cadrul procedurilor de control, fapt care exclude incontestabil răspunderea patrimonială a pârâților.

Mai mult ca atât, raportând prevederile art. 1998 din Cod civil la faptul înaintării acțiunii împotriva pârâților indicați în cererea de chemare în judecată, se atestă că instanța de judecată nu dispune de abilitatea legală de a pune în sarcina acestora repararea pretinselor prejudicii suportate de reclamant, or acțiunea civilă în ordinea prevăzută de art. 1998 din Cod civil se înaintează împotriva persoanei/persoanelor care a comis pretinsa fapta ilicită, pârâții indicați în cererea nefiind subiecții obligației de a compensa pretinsele prejudicii suportate de reclamant, or acțiunea reclamantului a fost înaintată împotriva unor pârâți necorespunzători.

Referitor la invocarea de către reclamant ca temei juridic al răspunderii civile a pârâților a art. 2006 din Cod civil, potrivit acestei norme de drept, prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluționarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcție de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcție de răspundere va răspunde solidar în cazul intenției sau culpei grave.

În contextul normei precitate, fapta ilicită este o acțiune atunci când prejudiciul se cauzează persoanei prin emiterea unui act administrativ ilegal care a fost anulat de instanța de judecată sau inacțiune atunci când drepturile subiective se lezează prin refuzul nejustificat de a rezolva o cerere.

În contextul celor expuse, Judecătoria Căușeni, sediul Central a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată depusă de Daniliuc Nicolae ca neîntemeiată.

Reclamantul Daniliuc Nicolae fiind înștiințat legal despre data, ora şi locul şedinţei de judecată (f.d. 77) nu s-a prezentat, însă prin cererea depusă prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a instanței a solicitat examinarea pricinii în lipsă (f.d. 76).

Reprezentatul pârâtului Președintelui Republicii Moldova în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind înștiințat legal despre data, ora şi locul şedinţei de judecată, fapt

confirmat prin avizul de recepție nr. DS8025010866AS din data de 12 noiembrie 2025 (f.d. 81).

Reprezentatul pârâtului Procuraturii Republicii Moldova, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind înștiințat legal despre data, ora şi locul şedinţei de judecată, fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS8025010867AS din data de 12 noiembrie 2025 (f.d. 82).

Reprezentatul pârâtului Consiliului Superior al Procurorilor, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind înștiințat legal despre data, ora şi locul şedinţei de judecată, fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS8025010864AS din data de 12 noiembrie 2025 (f.d. 83).

Reprezentatul pârâtului Consiliului Superior al Magistraturii, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind înștiințat legal despre data, ora şi locul şedinţei de judecată, fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS8025010868AS din data de 12 noiembrie 2025 (f.d. 79).

Reprezentatul pârâtului Judecătoria Căușeni, sediul Centru, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind înștiințat legal despre data, ora şi locul şedinţei de judecată, fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS8025012423AS din data de 18 noiembrie 2025 (f.d. 78).

Reprezentatul pârâtului Judecătoriei Chișinău în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind înștiințat legal despre data, ora şi locul şedinţei de judecată, fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS8025010865AS din data de 12 noiembrie 2025 (f.d. 80).

Aprecierea instanţei de judecată:

Analizând revendicările pretinse de reclamant prin prisma cadrului legal pertinent aplicabil litigiului dat, instanța de judecată constată că pretențiile înaintate sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse din considerentele ce urmează.

Materialele cauzei denotă că, drept temei pentru înaintarea acțiunii date reclamantul invocă faptul că la data de 30 mai 2023, avocatul Daniliuc Nicolae s-a adresat Procurorului General al Republicii Moldova cu o plângere penală, solicitând dispunerea începerii urmăririi penale în privința judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Victor Sandu, în temeiul art. 339 din Cod penal-uzurparea puterii judecătorești, soldate cu urmări grave (f.d. 14-16).

La data de 09 iunie 2023 Daniliuc Nicolae a primit scrisoare de la Procuratura Republicii Moldova semnată de procurorul Victoria Boldesco, prin care s-a refuzat în începerea urmării penale în privința magistratului nominalizat (f.d. 17).

La date de 16 iunie 2023 reclamantul a contestat acțiunile procurorului Victoria Boldesco cu plângere adresată Procurorului General al Republicii Moldova în ordinea art. 299^1, 299^2 din Codul de procedură penală (f.d.18).

La data de 26 iunie 2023 Daniliuc Nicolae a primit scrisoarea din partea Procuraturii Generale a Republicii Moldova semnată de procurorul Gavriliță Oleg, prin care a indicat că plângerea nu corespundere cu exigențele legale stabilite la art. 262-263 din Codul de procedură penală (f.d. 19).

La 11 iulie 2023 Daniliuc Nicolae a contestat la Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana acțiunile ilegale, abuzive ale Procurorului General al Republicii Moldova în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală (f.d. 20-22).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 29 noiembrie 2023, judecător Papuha Serghei, a fost respinsă ca neîntemeiată plângerea petiționarului din 11 iulie 2023, considerând că acțiunile întreprinse de organul de urmărire penală și procurori au fost efectuate în strictă corespundere cu normele de procedură penală (f.d. 23-26).

Din conținutul cererii de chemare în judecată depusă de Daniliuc Nicolae, formulată împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliului Superior al Magistraturii, Judecătoriei *****, Judecătoriei Căușeni rezultă că reclamantul își întemeiază pretențiile în baza prevederilor art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 1, 6,13, 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art. 1, 4, 7, 8, 20, din Constituția Republicii Moldova, articolele 19, 2006 Cod civil al Republicii Moldova (f.d. 2-12).

Exercitarea competenței instanţei de judecată urmează a fi evaluată în raport cu conţinutul cererii de chemare în judecată, potrivit principiului *non ultra petitia*.

În conformitate cu acest principiu, inițiativa unui proces le aparţine părţilor, iar instanţa nu poate acționa din oficiu, decât în cazuri excepţionale, în care interesul public impune intervenția sa.

Instanţa de judecată reţine că principiul menţionat este garantat şi de prevederile art. 240 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, care stabileşte că la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Principiul *non ultra petitia* reprezintă un corolar al principiului disponibilităţii, care este un principiu director al procesului civil. Potrivit principiului disponibilităţii, părţile sunt cele care au iniţiativa procesului şi cele care definesc obiectul litigiului, instanţa de judecată urmând să se pronunţe, în consecinţă, cu privire la tot ceea ce i se cere şi doar în limitele la ceea ce i se cere. Acest principiu reprezintă o expresie a autonomiei de voinţă a părţilor în proces.

Potrivit art. 8 al Declaraţiei Universale a Drepturilor Omului, orice persoana are dreptul să se adreseze în mod efectiv instanţelor judiciare competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce îi sunt recunoscute prin constituţie sau prin lege.

În conformitate cu art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile şi politice din 16 decembrie 1966, toţi oamenii sunt egali în faţa tribunalelor şi curţilor de justiţie. Orice persoană are dreptul ca litigiul în care se află să fie examinat în mod echitabil şi public de către un tribunal competent, independent şi imparţial, stabilit prin lege, care să decidă asupra contestărilor privind drepturile şi obligaţiile sale cu caracter civil. Şedinţa de judecată poate fi declarată secretă în totalitate sau pentru o parte a desfășurării ei, fie în interesul bunelor moravuri, al ordinii publice sau al securităţii

naţionale într-o societate democratică, fie dacă interesele vieţii particulare ale părţilor în cauză o cer, fie în măsura în care tribunalul ar socoti acest lucru ca absolut necesar, când datorită circumstanţelor speciale ale cauzei, publicitatea ar dăuna intereselor justiţiei; cu toate acestea, pronunţarea oricărei hotărâri în materie penală sau civilă va fi publică, afară de cazurile când interesul minorilor cere să se procedeze altfel sau când procesul se referă la diferende matrimoniale ori la tutela copiilor.

Conform art. 1, art. 6 şi art. 41 a Convenţiei pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, înaltele părţi contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile şi libertăţile definite în Titlul I al prezentei Convenții. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunţată în mod public, dar accesul în sala de şedinţă poate fi interzis presei şi publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părţi a acestuia, în interesul moralităţii, al ordinii publice ori al securităţii naţionale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecţia vieţii private a părţilor la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanţă când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiţiei. Orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită. Orice acuzat are, mai ales, dreptul: a) să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înţelege şi în mod amănunţit, despre natura şi cauza acuzaţiei aduse împotriva sa ; b) să dispună de timpul şi de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale ; c) să se apere el însuşi sau să fie asistat de un apărător ales de el şi, dacă nu dispune de mijloacele necesare remunerării unui apărător, să poată fi asistat gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiţiei o cer ; d) să audieze sau să solicite audierea martorilor acuzării şi să obţină citarea şi audierea martorilor apărării în aceleaşi condiţii ca şi martorii acuzării ; e) să fie asistat gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere. Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenţiei sau a Protocoalelor sale şi dacă dreptul intern al Înaltei Părţi Contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părţii lezate, dacă este cazul, o satisfacție echitabilă.

Conform art. 1 din Constituţia RM, Republica Moldova este un stat suveran şi independent, unitar şi indivizibil. Forma de guvernământ a statului este republica. Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile şi libertăţile lui, libera dezvoltare a personalităţii umane, dreptatea şi pluralismul politic reprezintă valori supreme şi sunt garantate.

Din sensul art.4 alin.(1) al Constituţiei Republicii Moldova rezultă că dispoziţiile constituţionale privind drepturile şi libertăţile omului se interpretează şi se aplică în concordanţă cu Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, cu pactele şi cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Din prevederile Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 55 din 14 octombrie 1999, privind interpretarea unor prevederi ale art. 4 din Constituţia Republicii Moldova rezultă

că, Convenţia Europeană constituie o parte integrantă a sistemului legal intern şi, respectiv, prevederile ei trebuie aplicate direct ca o oricare altă lege a Republicii Moldova, ultima având prioritate faţă de restul legilor interne care îi contravin.

Art. 7 al Constituţiei Republicii Moldova, statuează că Constituţia Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege şi nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituţiei nu are putere juridică.

Corespunzător și art. 8 al Constituţiei Republicii Moldova prevede respectarea dreptului internaţional şi a tratatelor internaţionale.

Din prevederile art. 20 a Constituţiei RM se reţine că orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.

Convenţia Europeană a Drepturilor Omului prevede la art. 6 dreptul persoanei la un proces echitabil. Însă acest drept acoperă un domeniu foarte larg şi include mai multe elemente ca accesul liber la justiție în materie civilă şi penală; examinarea cauzei în mod echitabil, public şi într-un termen rezonabil; examinarea cauzei de către un tribunal independent, imparţial, stabilit prin lege; publicitatea pronunţării hotărârilor judecătoreşti; prezumţia nevinovăţiei; dreptul persoanei acuzate de a fi informată despre natura acuzaţiei sale, de a beneficia de înlesnirile necesare apărării, de a avea un apărător, de a fi asistat de un interpret, dreptul la contradictorialitatea procesului penal şi egalitatea armelor fac cadrul acestuia etc.

Curtea a arătat că, pentru ca art. 6 § 1 să fie incident sub aspect civil, trebuie îndeplinite mai multe condiţii, şi anume: a) să existe o contestaţie cu privire la un drept ce poate fi revendicat şi pus în valoare pe calea unei acţiuni în justiţie în sistemul de drept intern; b) contestaţia să fie reală şi serioasă - ea poate să privească atât existenţa dreptului, cât şi întinderea sau modurile în care se exercită acesta; c) rezultatul procedurii să fie direct şi determinant cu privire la existenta dreptului.

Aplicarea primului alineat al art. 6 în materie civilă este guvernată de două principii generale - contestațiile care au un obiect patrimonial vor avea caracter civil şi art. 6 nu va fi aplicabil atunci când autorităţile publice îşi exercită puterea discreționară.

Din cererea de chemare în judecată depusă de Daniliuc Nicolae rezultă cert faptul că acesta din urmă solicită repararea prejudiciului moral, cauzat prin acțiunile ilegale săvârşite de către procurori şi instanțele de judecată, şi anume prin faptul că i-a fost refuzat de către Procuratura Generală a RM în examinarea plângerilor din 30 mai 2023, 16 iunie 2023 și din 11 iulie 2023, plângerea petiționarului Daniliuc Nicolae din 11 iulie 2023 fiind respinsă ca neîntemeiată de către Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana prin încheierea din 29 noiembrie 2023.

Instanţa de judecată reţine la caz faptul că, situaţia descrisă şi invocată de către partea reclamantă nu se încadrează în condiţiile apariției dreptului la repararea prejudiciului material și moral, şi nu implică răspunderea statului în persoana Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Generale, Judecătoriei Chișinău, Judecătoriei Căușeni, Consiliului Superior al Magistraturii și Consiliul Superior al Procurorilor, pentru un eventual prejudiciu moral suportat de către reclamant, deoarece

refuzul primirii și examinării plângerilor pentru circumstanţele invocate de către Daniliuc Nicolae, a fost verificată în cadrul procedurilor de control, fapt ce exclude răspunderea patrimonială a statului.

Altfel spus, luând în vedere cele menţionate supra, instanţa de judecată stabileşte că cererea de chemare în judecată depusă de Daniliuc Nicolae cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă.

Or, faptul că - prin răspunsul procurorului Victoria Boldesco din 09 iunie 2023 s-a dispus a refuza în primirea și examinarea plângerii reclamantului din 30 mai 2023 în ordinea art. 274 Cod de procedură penală al Republicii Moldova; prin răspunsul procurorului în Procuratura Republicii Moldova Oleg Gavrilița din 26 iunie 2023, s-a dispus de a respinge plângerea lui Daniliuc Nicolae din 16 iunie 2023 ca neîntemeiată; prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 29 noiembrie 2023, a fost respinsă plângerea reclamantului din 11 iulie 2023; - nu constituie în sine un temei de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune în baza art. 8 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul internaţional cu privire la drepturile civile şi politice, art.1, 6, 13, 41 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale, art. 1 al Primului Protocol adițional la Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale, art. 1, 4,7,8, 20 din Constituţia Republicii Moldova, art. 19, 2006 Cod civil a RM, or normele enunţate supra reglementează generalizat drepturile persoanei căreia îi sunt lezate.

Suplimentar cu referire la acest aspect, instanța de judecată subliniază că Daniliuc Nicolae nu poate pretinde la repararea prejudiciului, deoarece în raport cu reclamantul nu au fost identificate acțiuni de constrângere sau vătămare, sau altele prevăzute expres de lege, din care motive cele enunțate nu pot constitui temei de despăgubire.

Se atestă că normele legale citate mai sus acordă persoanei dreptul de a pretinde la repararea prejudiciului material și moral cauzat doar în cazul în care în privința acesteia a fost aplicată o ilegalitate, pe când în speța dată s-a stabilit că reclamantului nu i-a fost oferit un răspuns râvnit, fapt ce nu poate fi calificat drept temei de plată a despăgubirilor.

Pentru angajarea răspunderii civile delictuale, urmează a fi întrunite cumulativ câteva condiții și anume: a) existența prejudiciului, b) existența faptei ilicite, c) existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, d) existența vinovăției celui ce a cauzat prejudiciul, constând în intenția, neglijența sau imprudența cu care a acționat.

Temeiul formulat de reclamant în susținerea acțiunii a constituit doar actele procesuale emise de către organele procuraturii și instanțele judecătorești.

Art. 2007 al. (1) Cod civil expres instituie cazurile când survine răspunderea statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată și anume, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, prejudiciul se repară integral de către stat în caz de: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea; b) aplicare ilegală, în calitate de sancțiune contravențională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunității; c) acțiuni sau inacțiuni care au dus, după caz, la: - constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăților fundamentale

ale unei persoane și dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia; – pronunțarea unei hotărâri de către o instanță judecătorească națională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului.

Or, cu referire la pricina dată, nu s-au stabilit careva temeiuri de survenire a răspunderii statului cauzat prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată.

Subsecvent, mecanismul de reparare a prejudiciilor cauzate prin acțiunile ilicite de alte organe de drept, instanța de judecată, procuratură și organul de urmărire penală, este reglementat de Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiuni ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Astfel, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de către organele de drept.

Într-un final, instanța raportează și faptul că în conformitate cu art. 9 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, instanţei judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conţinut sunt stabilite de prezentul cod şi de alte legi.

Referitor la capătul de cerere privind încasarea cheltuielilor de asistenţă juridică, se reiterează că potrivit art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Ţinând cont de faptul că, cerința principală din acțiunea înaintată de către Daniliuc Nicolae cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune a fost respinsă, în mod subsecvent, se va respinge și cerința accesorie cu privire la compensarea cheltuielilor suportate pentru asistenţă juridică în sumă de 20 000 lei.

Astfel, reieșind din cele enunțate mai sus, în temeiul normelor materiale, cât și procesuale aplicabile speței, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge integral acțiunea înaintată de către reclamant ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. art. 90, 96, 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

hotărăște:

Se respinge ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Daniliuc Nicolae împotriva Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliului Superior al Magistraturii, Judecătoriei Chișinău, Judecătoriei Căușeni cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și încasarea cheltuielilor de judecată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecător Clima Speranța